

Jurnalism și integrare europeană

The next generation

Dintre multiplele alternative și opțiuni pentru desfășurarea celei de-a V-a ediții a programului *Probitas*, aceea de a invita, ca aplicanți, elevi de liceu cu apetență și deschidere pentru profesiunea de jurnalist ni s-a părut, din start, cea mai interesantă. Cea mai provocatoare, dar, într-un fel, și cea mai riscantă, din perspectiva obiectivelor generale ale proiectului.

După ce, în edițiile anterioare ale programului, participanții au fost selectați, exclusiv, din rândul tinerilor ziarisți din Euro-regionale Dunăre-Criș-Mureș-Tisa, personaje, altfel spus, cu o certă experiență în domeniul presei scrise și audiovizuale (ceea ce garantează, fără probleme, atingerea țăntelor concrete ale programului: publicația periodică „Probitas” și emisiunea multiculturală de radio cu durată de o oră), de astă dată nimic nu putea fi abordat altminteri decât ca un risc asumat. Ca o promisiune. Ca o ipoteză de lucru. Ca o prezumție că vom reuși să realizăm ea, poate, ceva mai mult efort din partea coordonativilor de proiect, ceea ce ne-am propus. Nu numai pentru că tinerii, foarte tinerii aplicanți nu au creat în „cariera” lor de până acum, dincolo de compunerile școlare, mai mult decât, eventual, un articol-două pentru revista școlii sau o colaborare întâmplătoare cu vreun post de radio, ci și pentru că, în mod natural, lipsa lor de experiență profesională se anunța a fi dublată de fireasca lipsă de experiență de viață, de a anume imaturitate în a evalua și a judeca realitatea din jur. De a intra în contact jurnalistic cu această realitate, de a o „filtra”, de a-i descoperi nuanțele, de a-i pune în lumină problemele, de a le prefigura soluții. În sfârșit, de a comunica fără complexe cu subiecții demersurilor ziaristice, de a fi solidari cu ei, de a-i ajuta să accedă la informație și, prin aceasta, până la urmă, de a-i sprijini să înțeleagă mai bine lumea în care trăiesc. În plus, peste toate, era de depășit și handicapul echipamentelor de lucru, de la banala editare computerizată a materialelor, la procesarea și post-procesarea lor digitală. Ca să nu mai vorbim (și nu în cele din urmă) de însușirea contracrionometru a principililor și metodelor profesionale de lucru și de punerea lor, imediată și necondiționată, în practică ! Și toate acestea, în numai cele zece zile de „sesiune”, zile care, în plus, trebuiau tratate și ca zile de „vacanță”, de „tabără”, cu tot ceea ce presupun cele două noțiuni, de la excursii și momente de relaxare, la „distracția” pe care vârsta adolescenței o solicită ca pe un apanaj !

Dar, ne-am spus, în fond, chiar dacă materialele de presă pe care le vor propune tinerii aplicanți nu vor atinge standardele profesionale impuse în/pe edițiile anterioare ale proiectului, experimentul merită făcut asumându-ne toate riscurile de rigoare. Fie și pentru simplul fapt că cele zece zile de coexistență și travaliu jurnalistic vor adăuga un ce în plus formării și devenirii intelectuale a tinerilor aplicanți, traseului și destinului lor de viitori „cetățeni ai Europei unite”.

De altminteri, cu o asemenea idee am și pornit la drum: dacă e imposibil, în numai câteva zile, să definești ori, măcar, să trasezi un viitor destin, o viitoare carieră de ziarist, cel puțin contactul nemijlocit al fiecăruia dintre aplicanți cu principiile de bază ale comunicării și ale creativității jurnalistice pot constitui miezul unei experiențe măcar interesantă, măcar utilă, măcar memorabile în ordinea momentelor de formare a personalității, de trecere din cercul de cunoaștere al adolescenței către acela al maturității. Mai ales și cu atât mai mult cu cât acești tineri, aflați la numai câțiva pași de vârsta majoratului sunt, fără nici un dubiu, generația următoare, aceea care va inaugura prezența noastră, a românilor, după atâția ani de aspirații neconfirmate, alături de celelalte națiuni ale Europei unite, democratice și libere !

Surprizele, plăcute fără doar și poate, au venit, însă, de la chiar participanții la această primă sesiune a ediției *Probitas 2005* !

O echipă care s-a constituit, încă din primele zile, fără reticențe și fără complexe, și care a acționat ca atare, aproape fără cusur, în toate cele zece zile de „împreună”.

Un „team” redacțional care ar putea face invidioase multe dintre grupurile editoriale din presa românească de azi ! O minusculele comunitate de ziarisți în devenire, care s-a sudat rapid și care a reușit remarcabilă performanță de a-și îndeplini cu precizie și, mai ales, cu o punctualitate impecabilă toate sarcinile de lucru. Care a absorbit cu o remarcabilă dezinvoltură „lecțiile” de jurnalism și le-a pus imediat în practică, cu aceeași dezinvoltură și chiar cu un entuziasm pe cât de redutabil, pe atât de reconfortant. Care a ridicat foarte sus ștacheta ediției din acest an a proiectului *Probitas*, trimițând către aplicanții din sesiunile următoare un mesaj de calitate care va trebui, neapărat, egalat, dacă nu chiar și depășit !

Este de la sine înțeles că ceea ce ei au reușit să realizeze trebuie evaluat altfel decât după criteriile competenței strict profesionale. Poate că nu toate materialele și-ar putea găsi locul în vreo publicație de mare tiraj. Dar performanța trebuie căutată în faptul în sine de a o fi realizat și, poate, mai puțin în calitatea jurnalistică a articolelor, interviurilor și eseurilor publicate. Deși, citind cu atenție rândurile scrise de acești tineri ori ascultându-le știrile și reportajele ce compun emisiunea de radio cu durata de o oră, e imposibil să nu remarci că ceva din viitoarea lor carieră profesională își trimite deja spre noi semnalele. Că, fără a face parte, neapărat, din super-elitele de azi, ei au, poate mai mult decât alții de vârsta lor, aplecare, talent și, de ce nu?, vocație. Doriința și voința de a face , în viitor, ceea ce visează acum. Șansa de a deveni generația următoare de jurnaliști: ziarisții României europene.

Lect.univ. MARIAN ODANGIU
Coordonator de proiect

Ilustrațiile publicației de față surprind momente din activitatea participanților la prima sesiune a celei de-a V-a ediții a Programului de inițiere și instruire în domeniul jurnalisticii *Probitas 2005*, desfășurată la Centrul de Jurnalism Românesc, comuna Tomești, județul Timiș, sub egida Fundației Vest pentru Jurnalism Regional și Euroregional Timișoara, Universității „Tibiscus” - Facultatea de Jurnalistică și Radio Vest Timișoara, cu sprijinul Consiliului Județean Timiș.

Proiect coordonator:
MARIAN ODANGIU
Co-ordinator Editor: **VIOLETA FICARD**

Editorial team: ANDRA ANDREEA ANTON, Liceul „William Shakespeare” Timișoara, **PATRICIA CARMEN CALAI**, Liceul „William Shakespeare” Timișoara, **NATALIA Sorina MATEI**, Liceul „William Shakespeare” Timișoara, **NELA FLORINA TOMOIAGĂ**, Liceul „William Shakespeare” Timișoara, **LUCIAN ALEXANDRU TODORUȚ**, Liceul „Ion Mincu” Timișoara

Printed by:
West Foundation for Regional and Euroregional Journalism Timisoara Romania

Interviu cu Primarul comunei Tomești

Eugen Cernescu: Cadrele medicale sunt privatizate. Din cauza numărului mic de locuitori, veniturile sunt mici și medicii preferă să meargă în alte locuri, să își deschidă cabinete sau să lucreze.

Reporter: Deșeurile sunt un focar de infecție. Există un sistem de colectare a acestora?

Eugen Cernescu: Noi lucrăm mult la mentalitatea oamenilor și este foarte greu. Poate vă pare surprinzător, dar, cu cât mergi dinspre șes spre munte, mentalitatea oamenilor este mai dificilă, chiar dacă acum au mijloace de comunicare și informare foarte bine puse la punct. Părerea mea este că, în România, problema mediului este catastrofală, deoarece este foarte greu să-i faci pe oameni să înțeleagă că nu e bine să arunce gunoaiile în orice loc ajuung.

Reporter: Primăria are în dotare mașini care să colecteze gunoaiile?

Eugen Cernescu: Avem în dotare o remorcă și un tractor cu care facem zilnic aceste colectări și le ducem aici, în zonă, la o groapă sau răpă, cum o numim noi. Problema este că oamenii tot aruncă gunoaie în apă.

Reporter: Dumneavoastră ați fost primar și în mandatul trecut, când la conducere se afla PSD, membru al cărui partid sunteți. Fondurile pe care le primeți atunci sunt mai mari decât cele pe care le primiți acum, când la conducere se află alianța D.A.?

Eugen Cernescu: Eu nu sunt un om orgolios, iar în momentul când s-a produs această schimbare mi-am călcat pe inimă și am mers alături de cei care au banii, deoarece interesul meu este de a ajuta oamenii, nu să stau deoparte și să nu primesc fonduri pentru comunitate. La o lună după alegeri, am fost întrebât dacă vreau să trec de partea puterii și am acceptat. Atunci așa am considerat. Oamenii m-au ales să fac ceva pentru ei, deși mulți s-au supărat la nivel superior. Nu contează ce culoare politică ai. Nu am ezitat să fac pasul respectiv, indiferent de presiunile și supărările venite din partea unora și altora. În momentul de față, constat că nu am făcut un pas greșit deoarece acum, că am trecut prin aceste neazuri, am fost ajutat. Pe lângă această problemă, cu inundațiile, am primit și alte fonduri cu care se pot realiza multe. Mai mult, noi am avut în perspectivă primirea de fonduri comunitare, proiecte care erau în derulare, și nu mi-am putut permite să stagnez patru ani la rând. Eu sunt o persoană cinstită și vă spun că, în condițiile în care nu ești cu cei de la putere, cei care dețin banii, nu primești fonduri. Am văzut câte fonduri au primit în ultimii patru ani cei care erau de partea opoziției! Important este că cu toate autoritățile din zonă ne înțelegem bine, indiferent din ce partid facem parte.

Reporter: Nu există conflicte între membrii care aparțin unor partide diferite?

Eugen Cernescu: Nu, nu sunt. Ne înțelegem, pentru că avem ca scop ajutorarea oamenilor.

Reporter: Consilierii din comuna Tomești sunt din partide diferite. Din ce partide fac parte și cât de greu se iau deciziile în consiliu?

Eugen Cernescu: Consilierii sunt multicolori. Patru au fost și sunt de la PSD, doi fac parte din PD, iar restul sunt câte unu din fiecare partid. Atunci când ne adunăm pentru a lua hotărâri, chiar dacă părerile sunt împărțite, acestea sunt luate în folosul oamenilor. Nu cred că între cei unsprezece consilieri există vreunul care să vrea răul pentru comunitate. Dacă există un proiect, acesta se dezbat. Chiar dacă este unul care spune nu din ambiție, proiectele favorabile sunt puse în practică, nu vād de ce ar fi împotriva vreunui dintre consilieri.

Reporter: Vă mulțumesc pentru timpul acordat. Mult succes în realizarea proiectelor.

Cu toate că primarul spune că mai sunt multe probleme care nu și-au găsit rezolvarea și că mai are multe de făcut pentru locuitorii acestei zone, Eugen Cernescu este lăudat de către sătenii. Mai multe persoane care au fost întreabate ce părere au despre primarul comunei Tomești ne-au spus că este un om extraordinar, căruia îi pasă de ceilalți și care a făcut multe pentru ei. "Este un om gospodăruș, spune un sătean. A reparat școala, drumurile de acces, podurile, a pus coșuri de gunoi pe stradă și bănci astfel încât cei mai în vârstă să poată sta afară, să se odihnească și să mai povestească". În așteptarea unor vremuri mai bune, am adăuga noi. A unor programe și a unor investiții care să aducă zona mai aproape de Europa. Dacă nu chiar în Europa mileniului trei !

ANDRA ANDREEA ANTON
Liceul „William Shakespeare” Timișoara

PROBITAS 2005

V-th Year
No. 1
July 2005
Românești
Timiș County
România

Published by participants to the Inter-operational Project for Regional and Euro-regional Journalism Probitas – 5th Edition

Interviu cu Primarul comunei Tomești

“Am încercat, dar nu a fost posibil...”

Conștientizarea problemelor și imposibilitatea de a le rezolva. Demararea proiectelor și drumul anevoios până la finanțare și implementare. Acest lucru se întâmplă foarte des în zonele rurale din România. O sesizare a autorităților în domeniu se poate face foarte simplu, luând un exemplu oarecare, așa cum este comuna Tomești, din regiunea de munte a județului Timiș. Pentru aceasta am discutat cu primarul comunei, domnul Eugen Cernescu. Și iată ce am aflat.

Reporter: Cum este organizat sistemul de învățământ în această comună?

Eugen Cernescu: În fiecare sat există grădinițe și școli cu clasele primare, iar în Tomești este și școala generală. Liceul se face în orașele din apropiere.

Reporter: Deci copiii sunt nevoiți să facă naveta între satele în care locuiesc și comuna Tomești?

Eugen Cernescu: Da, după ce termină clasa a IV-a sunt nevoiți să vină în Tomești.

Reporter: Cum ajung copiii în Tomești?

Eugen Cernescu: Primăria le asigură transportul cu un microbuz.

Reporter: Câți elevi fac naveta între sate și comuna Tomești?

Eugen Cernescu: Sunt aproximativ 60 de elevi, împărțiți pe mai multe rute.

Reporter: Există un singur microbuz pe toate aceste rute?

Eugen Cernescu: Da, există un singur microbuz și bănuiesc că aici îmi veți spune că este cam aglomerat. Aveți dreptate când spuneți acest lucru, dar, deocamdată, nu avem posibilități să obținem un al doilea microbuz. Microbuzul face trei sau patru trasee pe zi. Este cam incomod, dar altă soluție nu există. Cert este că numărul copiilor a scăzut în ultimii ani în mod vertiginos.

Reporter: Cum se procedează în aceste condiții? Programul școlar se face în așa fel încât elevii să poată fi duși și aduși la aceeași oră, să nu fie nevoiți să aștepte mult începerea orelor sau plecarea acasă?

Eugen Cernescu: Este un pic incomod. Cei care vin mai de dimineață sunt nevoiți să aștepte cam treizeci de minute până la începerea cursurilor, dar aceștia sunt primii care pleacă după încheierea programului școlar.

Reporter: Ați precizat că numărul copiilor a scăzut foarte mult. Care sunt cauzele acestei scăderi de natalitate?

Eugen Cernescu: Sunt mai multe cauze. Tendința populației din zonă este de îmbătrânire. Practic, ca peste tot, natalitatea a scăzut. O altă cauză sunt plecările masive din zonă datorită încetării activităților industriale. Fiecare a plecat să își caute un loc de muncă altundeva, în special în orașe. Alte persoane, într-un număr destul de mare, au plecat în străinătate.

Reporter: Cum vă gândiți dumneavoastră, autoritățile din zonă, să rezolvați această problemă?

Eugen Cernescu: Într-adevăr, este o problemă pentru că sărăcia domină aici. S-a discutat în nenumărate rânduri despre dezvoltarea turismului și agroturismului. Aceasta însă presupune drumuri, infrastructură și multe altele. La ora actuală ne ocupăm de aceste lucruri. Drumurile de aici sunt în proces de modernizare. În urma unei întâlniri cu diferite autorități s-a discutat chiar și deschiderea unei stațiuni montane cu pârtie de schi.

Reporter: Care au fost demersurile concrete pentru aceste proiecte?

Eugen Cernescu: Întâlniri directe cu o serie de firme interesate în a investi în această zonă. S-au purtat discuții, însă ghinionul nostru este că nu putem avea încredere în oamenii care conduc aceste firme până nu ajungem să îi cunoaștem mai bine.

Reporter: Un alt aspect important al acestei zone este iluminatul public. De ce luminile rămân aprinse doar în intervalul orar 22.00-23.00?

Eugen Cernescu: Am dispus acest lucru din cauza lipsei de bani. Factura ajunge la aproximativ patruzeci de milioane pe lună. Nu putem să o achităm, intervin penalitățile și se poate ajunge la stoparea furnizării de curent electric.

Reporter: Se dorește modernizarea sistemului de iluminat public. În ce constă mai exact acest lucru? De ce se fac modernizări, cu ce scop, dacă luminile nu sunt lăsate aprinse?

Eugen Cernescu: Dorim să facem acest lucru deoarece consumul sistemului de iluminat pe care îl avem acum este foarte mare. Vor fi montate becuri care consumă mult mai puțin. Acest lucru s-a realizat în unele sate și am constatat că este benefic deoarece consumul este de două ori mai mic.

Reporter: În satul Românești se va efectua un foraj de mare adâncime. Când vor începe lucrările și ce beneficii aduce acest lucru?

Eugen Cernescu: Lucrările vor începe cât de curând. Acest foraj va folosi în domeniul agriculturii, la irigarea culturilor și adăpatul animalelor. De aici se vor aproviziona două sate în care, la momentul de față, se pompează apă de la Tomești. Acest sistem, pe care îl folosim acum, nu funcționează tot timpul și de aceea avem acest proiect de forare.

Reporter: Problema canalizărilor nu a fost luată în considerare?

Eugen Cernescu: Această problemă o dezbatem din anul 2001. Pentru un asemenea proiect am avea nevoie de un milion de euro, bani care nu se pot obține decât prin programul SAPARD. Proiectul a fost realizat în același an și înaintat Agenției. Acum stăm cu el în așteptare. Am fost pe locul 49, acum suntem pe locul 20.

Reporter: Cât va mai trebui să așteptați pentru a primi fondurile?

Eugen Cernescu: Sperăm că anul acesta vom ajunge și noi la rând deoarece într-un an am urcat 29 de locuri.

Reporter: Am înțeles că agricultura este ocupația de bază a locuitorilor. Cu ce își lucrează aceștia pământul de care dispun?

Eugen Cernescu: Folosesc utilaje proprii, iar cei care nu au în dotare utilajele necesare împrumută de la cei care au. De exemplu, în satul Românești sunt cincizeci și patru de tractoare.

Reporter: Primăria nu are în dotare utilaje agricole, pe care să le împrumute celor care nu dispun de ele?

Eugen Cernescu: Nu, Primăria are în dotare un singur tractor care servește la treburile gospodărești. În această zonă nu au existat gospodării agricole sau SMA-uri, astfel încât utilajele să poată fi preluate de primărie.

Reporter: Cadre medicale, dispensar sau farmacie sunt în fiecare sat sau doar în Tomești?

Eugen Cernescu: Doar în Tomești. Există un singur medic de specialitate și două asistente medicale. Dentist nu este nici în Tomești, iar farmacia existentă aici are program redus, doar trei ore pe zi. Suntem conștienți că este o problemă, am încercat să o rezolvăm, dar nu a fost posibil.

Reporter: Cum s-a încercat rezolvarea acestei probleme și de ce nu a dat rezultate?

ANDRA ANDREEA ANTON
Liceul „William Shakespeare” Timișoara